

MIT i LIVET

Västanfors Västervåla församlings tidning

nr 3/20

A photograph of two cyclists riding on a gravel path in a forest. The cyclist in the foreground is wearing a black jacket with 'VO' on the chest and a white helmet. The cyclist in the background is wearing a blue and white jersey and a white helmet. The path is covered with fallen yellow and orange leaves. The background shows a dense forest of trees with green and yellow foliage.

Full fart i Fagersta cykelpark

Nattvandringarna i Fagersta

Skogs promenad med daglediga

Visst är det fantastiskt...

Tänk så många människor det finns omkring oss som ställer upp för andra utan att få så mycket uppmärksamhet för det. Jag blir imponerad och inspirerad av människor som ger av sin tid och kraft för någon annans skull utan att kräva någonting tillbaka. Även här i lilla Fagersta finns det många goda exempel. I höstens nummer av Mitt i livet får du träffa några av dem.

Nattvandrarerna i Fagersta ger sig ut på stan på kvällarna för att ge trygghet till våra ungdomar.

Björn och Bengt har helt ideellt ägnat många tunga timmar åt att anlägga banan vid Fagersta cykel-park för att barn, ungdomar och vuxna ska kunna komma dit och prova att cykla på bana och på stigar i naturen. Det ger bra motion och fin gemenskap. Martin och Vidar cyklar där ofta.

Varje fredag under hösten har Birgitta ordnat skogspromenader för pensionärer och andra daglediga. (Läs mer härintill). Det har varit mycket uppskattat av deltagarna, eftersom det ger en möjlighet till samvaro på ett coronasäkert vis.

Läs också om Kjell-Erik och Lillemor som bygger ett orangeri på villatomten. Kurt är släktforskare och har hittat släktrådar ända in i kungahuset.

Några unga kvinnor intervjuas också i tidningen. Lisa är en storstadstjej som flyttat från Malmö till bondgården Seglingsberg och jobbar med miljöfrågor i Fagersta kommun. Anna berättar om sitt jobb som kyrkvaktmästare i församlingen, och Maria har skrivit en novell om en upplevelse på skolgården.

Jag blir glad när jag tänker på hur många fina människor det finns i Fagersta. God läsning i höstmörkret!

Cecilia Kjellin Eriksson, redaktör

Skogspromenaderna

Varje fredag förmiddag bjuder församlingen in till skogspromenad för pensionärer och andra daglediga. Den här småkyliga septembermorgonen har ett tiotal personer samlats på parkeringen mitt emot hembygdsgården i Västansfors. Dagens promenad ska gå till Lindbostugan och det blir en runda på ca 7 km. Vi samåker i egna bilar till Högbyn, där de markerade stigarna börjar.

När vi passerat Lilla och Stora Abbortjärn går stigen uppför i olika omgångar och det gäller att se sig för bland rötter och stenar. Pulsen ökar och kroppsvärmen stiger så pass att extratröjan åker av. Men tempot är inte högre än att vi kan småprata lite under vandringen. För det är inte enbart själva motionen som har lockat deltagarna. De har också kommit för samvaron. I dessa tider är det extra angeläget att kunna umgås med andra människor på ett coronasäkert vis, och det kan väl inte bli bättre än en promenad ute i naturen tillsammans med andra?

Upptäcker nya stigar

Maggan Eriksson började vara med av en ren händelse redan i våras och tycker att det är jättetrevligt. -Jag är med så ofta jag kan, även på tisdagarna vid Eskiln. Det är så skönt att kunna göra det här i coronatider när allt annat blev inställt så snabbt. Det är kul också att upptäcka nya stigar kring Fagersta.

De har haft tur med vädret alla gånger. Flera av deltagarna säger att de inte skulle gå med om det var ösregn. De flesta brukar vara med varje fredag och flera av dem är med även på promaderna runt Eskiln på tisdageftermiddagarna.

Ingegerd Näslund gillar att småprata med de andra som hon blivit bekant med under promenaderna. -Man kopplar av och glömmer allt annat, upplever Hasse. Birgitta Jacobsson tycker att det är skönt att vara i skogen och ute i friska luften.

-Det är bra motion att gå i skogen för man måste lyfta på benen lite extra. Det här är ett sätt att komma iväg, för jag går inte ut i skogen ensam, säger hon.

Uppförsbackar ger extra bra träning och det är bra för knäna, säger någon och någon annan har hört att skogspromenader ger den allra bästa balansträningen. Vi småpratar och skrattar och stämningen är avspänd och trivsamt. Vi pratar om vardagliga saker och diakoniarbetare Birgitta Hellman berättar att det ibland blir mer förtroliga samtal.

Solens strålar letar sig fram mellan trädstammarna och värmer mot ryggen. Fåglarna kvittrar och det doftar barrskog. Dofter, ljud och synintryck ger tillsammans en fin naturupplevelse. Jag smakar både harsyra och blåbär medan lingonen lyser röda i den vita mossan. Vi passerar

ger bra motion och trevlig samvaro



Foto: Cecilia Kjellin Eriksson

genom olika typer av skog under vår vandring och Birgitta Hellman beskriver det som att skogen har olika rum. På ett ställe växer stora granar och mossan brer ut sig på mark och stenar. Det är tyst och det enda som hörs är fågelkvittr och det knarrande ljudet av trädgrenar som gnider mot varandra i vinden.

Anders Tulkiewicz tycker att hösten är en fin tid med svamp och bär, och han hittar några kantareller som han plockar i en påse.

Fikapaus vid Lindbostugan

Vid Lindbostugan stannar vi och fikar. Var och en har med sig kaffe och smörgås. På hemvägen går vi i skönt promenadtempo och väntar in varandra när gruppen har blivit alltför uppdelad.

När vi samlas vid bilarna efteråt är vi mycket nöjda. Kroppen känns behagligt trött och sinnet är fullt av sköna intryck.

Birgitta Hellman, diakoniarbetare i församlingen, är den som har tagit initiativ till de uppskattade vandringarna. -I coronatider känns det extra angeläget att kunna erbjuda olika träffpunkter där människor har möjlighet att uppleva glädje och gemenskap. Dessa promenader är ett tryggt forum i smittohänseende eftersom vi vistats ute och håller avstånd. Jag känner en stor tacksamhet över att få uppleva dessa vandringar tillsammans med andra människor, att få dela naturupplevelser, samtal, tystnad och skratt med dem, säger Birgitta.



Kaffestund och vila vid Lindbostugan. Foto: Cecilia K Eriksson



Fikapaus vid Dammsjön i Ombenning, vid en tidigare vandring. Foto: Birgitta Hellman



När gruppen gick från Trummelsberg till Landsberget, passade några på att vila sig i de sköna hängmattorna som finns vid Landsberget. Foto: Birgitta Hellman

Cecilia Kjellin Eriksson

Skogspromenaderna gör uppehåll under vinterhalvåret och startar igen till våren.

Fagersta cykelpark lockar både unga och gamla

Björn Furulind och Bengt Eriksson är eldsjälarna bakom Fagersta cykelpark vid Fageråsen. Parken invigdes i augusti 2019 och är tillgänglig för hela familjen. Björn och Bengt får mycket positiv feedback från privatpersoner både i Fagersta och från andra orter.



-Vi har gjort det här för fagerstaborna och som bonus kommer det cyklister även från andra ställen, som tycker om att köra här i parken, säger Björn.

Han berättar att vana cyklister har ställt upp husbilen vid Fageråsen och passat på att träna i flera dagar. Hela familjer som bost på Eskilns camping har också kommit hit för att åka i cykelparken. Men gladast är han ändå när ungdomar från Fagersta hittar hit. Den här eftermiddagen har elever från Risbroskolan fått prova banan och Fritidsbanken var med och lånade ut cyklar. Även Lindgårdsskolan har besökt cykelparken med sina elever vid flera tillfällen. Det har även ordnats barnkalas vid parken med en enkel barnteknikbana.

Bana för nybörjare och vana åkare

Banan är byggd så att både nybörjare och vana cyklister ska ha behållning av den. Man kan ta sig runt banan med en vanlig enkel cykel eller med en mountainbike som är gjord för träning i naturen. Cykling är bra motion som är skonsam för kroppen samtidigt som det ger en naturupplevelse.

-Det ska vara roligt när man är här och man ska må ännu bättre när man åker härifrån, säger Björn och visar skylten där det står: "Ha kul – gladast vinner!" och det får sammanfatta hela intentionen med Fagersta cykelpark.

Utifrån en förfrågan från Fagersta södra är det Björn och Bengt som har sett till att cykelparken har blivit verklighet. 500 ton grus har de skyfflat ut på den kortare anlagda banan, som är ca 800 meter lång. Även vissa partier på den längre delen, som är ca 8 km lång, har fyllts upp med grus. Den banan utgörs av befintliga stigar i skogen i närområdet.

Projektet bekostas helt med bidragspengar - 50% från rf SISU (Riksidrottsförbundet och SISU idrottsutbildarna) samt 50% med LONA-bidrag* från Naturvårdsverket via Länsstyrelsen. Med hjälp av Fagersta kommuns föreningsutvecklare har de ansökt om bidragen.

Björn Furulind och Bengt Eriksson är cykelentusiaster sedan många år tillbaka. Tidigare var det landsvägscykel i Fagersta cykelklubb som gällde och nu blir det ofta en tur med mountainbiken i skogen och mark. De ordnar även pensionärs cykling en gång i veckan, som utgår från hembygdsgården i Västanfors. "Stigcykling" för intresserade ordnas också en gång i veckan så länge vädret tillåter, med start vid cykelparken vid Fageråsen. Det är motion ute i naturen kombinerat med socialt umgänge.

Tar bort nedfallna trädgrenar

Även underhållet av parken är det Bengt och Björn som står för. Efter varje blåsväder så tar någon av dem cykeln och åker ett varv runt banan och tar bort nedfallna trädgrenar och andra hinder. -Cykelparken bygger helt på vårt engagemang, säger Bengt, som upplever att intresset för cykling ökar. För barn i 10-12-årsåldern måste det här vara jätteroligt! tror han.

De två eldsjälarna har en vision om att göra samlingsplatsen vid Fageråsen till ett friskvårdsområde för hela familjen. Tillsammans med orienteringsklubben och skidklubben har de lämnat in en skrivelse till Fagersta kommun i frågan. Ett elljusspår finns och man skulle kunna bygga ett utegym och en cykelteknikbana för barn på planen, men allra först måste det utdömda klubbhuset rivas och nya toaletter ställas upp, menar de.

***LONA-bidrag:** Den lokala naturvårdssatsningen (LONA) är ett bidrag som ska stimulera kommuners och ideella föreningars långsiktiga naturvårdsgemenskap. Naturvårdsverket fördelar årligen medel till länsstyrelserna som beslutar om bidrag till kommunerna.

Källa: www.naturvardsverket.se



-På sommarlovet var vi här nästan varje dag, berättar 11-åriga Vidar. Den här banan har gjort cykling till en av mina favoritsporter. Det bästa är att man kan välja om man vill köra den längsta och svåraste banan eller en lättare.

Pappa Martin håller med.

-Det är grymt kul och jättebra att vi kan göra den här aktiviteten ihop. Det är en kul sport så vi har blivit riktigt bitna. Tillsammans med Vidar har jag upptäckt skogarna häromkring som har fina stigar i kuperad terräng. Det speciella med den anlagda kortare banan är att kurvorna är doserade.

Den svarta banan som är 8 km lång har blivit Vidars och Martins favoritbana. Den är både tekniskt utmanande och har tuffa uppförsbackar och roliga nedförsbackar. Martin har tidigare åkt landsvägscykel men har nu köpt en mountainbike för att kunna hänga med Vidar ut i skogen. När de tränar tillsammans kan Martin ge Vidar en del tekniska tips och de sporrar varandra när det går tungt. Det är också en säkerhetsaspekt att cykla tillsammans för man kan ju cykla omkull och göra illa sig.

Hjälm och cykelhandskar är bra skydd

Hjälm är en självklarhet och Vidar berättar att man ska ha cykelhandskar. De är lite vadderade på insidan och hjälper till att hålla händerna varma. Cykelbyxor, som går ned över knäna för kylans skull och är vadderade i baken, kan också vara bra om man åker mycket, menar Martin, som säger att det finns utrustning i hyfsad kvalitet till humana priser. Till nästa säsong önskar sig Vidar riktiga cykelskor som man fäster i tramporna, och för att klara att cykla med såna skor krävs lite extra träning.

Vidar och Martin är cykelfantaster

Vidar och Martin Olsson har hittat till Fagersta cykelpark och efter en aktivitetsdag i våras har de blivit riktigt bitna.



Det är en stor fördel att ha bra balans när man cyklar på bana och på stigar i skogen, och Vidar brukar träna balansen genom att stå på pedalerna när cykeln står helt stilla. Han tränar också med sin mountainbike i Norberg en gång i veckan där de har organiserad gruppträning för ungdomar. I somras var han med i en tävling där han kom trea i sin grupp. Vidar har en BMX-cykel hemma som han brukar åka med i skateparken vid Risbroskolan. Han har även varit med på cykelorientering i området kring Fageråsen och i somras när familjen var i Funäsdalen provade de att åka downhill.

Hela familjen kan vara med

Ibland är hela familjen med vid cykelparken i Fagersta. Då tar de med fika och även de yngre barnen kan prova att cykla på bana.

-Det är grymt med en sån här plats! tycker Martin.

Vidar är en aktiv kille som ägnar sig åt flera sporter. Sommartid är det cykling, orientering och fotboll som gäller och på vintern blir det bandy, skidor och inomhusfotboll. -Man ska inte ha för stora förhoppningar i början. Vill man lära sig nåt så är det bara att träna mycket. Det är Vidars tips till alla som vill börja med cykling.

Fakta om banan vid Fagersta cykelpark

En anlagd bana för MTB (mountainbike) ca 800 meter, plus 7-8 km teknikbana i skogen för barn och vuxna, från amatör till mer avancerad åkare.

Fagersta cykelpark finns på Facebook

Text och foto: Cecilia Kjellin Eriksson

Nattvandrararna är trygga vuxna på stan



Det är fredagkväll och vi träffas i Brukskyrkan för att prata ihop oss inför kvällens vandring. Just den här kvällen har Nattvandrararna i Fagersta besök av två kollegor från Örebro. De känner varandra genom arbetet i styrelsen för Nattvandrararna Region Mitt, och eftersom de trivs bra ihop så händer det att de besöker varandra och nattvandrar tillsammans. Det ger en extra stabilitet i gruppen med flera erfarna personer.

Vi småpratar och dricker kaffe, sen är det dags att ge sig ut på stan. De gula jackorna med Nattvandrararnas logotyp visar tydligt vilka som är ute, och samtidigt är de varma och vattentåliga. För att få bära en sån jacka ska man ha gått föreningens kurser om droger, hjärt- och lungräddning, konflikthantering samt lag och rätt.

Vi går en runda genom centrum och förbi Alfaskolan där grupper av ungdomar ibland håller till på kvällarna. Men det är lugnt ute på stan den här blåsiga fredagkvällen. Några bilar passerar och tutar uppmuntrande när de ser de gula jackorna. Amanda berättar att när någon från Polisen åker förbi så brukar de alltid tuta och göra tummen upp.

Delar upp gruppen

Vi träffar på några ungdomar och pratar lite kort med dem. Sen delar vi upp oss i två grupper för att kunna täcka upp flera platser. Några promenerar vidare bort mot Andra sidan, förbi norra station och genom ett par tunnlar som är lite mörka och ogästvänliga på kvällen.

Peter tar med några erfarna nattvandrare i bilen till en annan plats där det varigt oroligt vissa kvällar under sommaren. Bakom ambulansstationen vid Norrbygården har det förekommit användning av droger, men inga ungdomar har samlats där den här kvällen. De åker vidare förbi Preem där ungdomarna med A-traktorer brukar hålla till. Man pratar lite med några som är där och allt verkar lugnt. Om inget särskilt inträffar så avslutar man kvällens vandring för att ta nya tag nästa kväll när behovet av vuxna ute på stan är större.

Söker upp otrygga platser

Nattvandrararna söker upp platser där många ungdomar vistas och under sommaren har det varit till exempel vid Centralstationen i Västanfors, vid Simbadet och utanför Hamnkrogen, där många som är för unga för att komma in på krogen ändå samlas utanför.

Som nattvandrare rör man sig ute bland ungdomarna och pratar med dem. Om någon mår dåligt och

behöver skjuts hem så ordnar man det. De brukar dela ut gratis Loka, som sponsrar av ett bryggeri, och ibland även fika och godisclubbor. Före coronapandemins utbrott började Nattvandrararna alltid sina kvällar med att besöka fritidsgården och där blev de mer eller mindre dyrkade av ungdomarna.

Uppskattat av ungdomarna

Nattvandrararna fokuserar på ungdomar i åldern 12-18 år. En nattvandrare har inte rätt att ta ifrån någon alkohol och får inte ingripa fysiskt i en konflikt. Om det uppstår en allvarlig situation så ringer man Polisen. Tystnadsplikten är en praxis även om inga formella papper skrivs.

-Vi vill vara en förebild för barn som är på väg in i vuxenlivet, förklarar Peter. Vi är inga myndighetspersoner utan vi vill vara en vän och en vuxen förebild på stan, och vi märker att stämningen genast blir lugnare när vi kommer till en orolig plats. Jag har aldrig varit med om någon konflikt i min roll som nattvandrare. Jag får dagligen



Nattvandrararna jobbar med att kartlägga områden som är otrygga och drabbade av oroligheter. En mörk gångtunnel kan vara en sådan plats.

positiv feedback och vi är väldigt uppskattade både av ungdomarna och av föräldrarna. Vi gör verkligen skillnad!

Startade i Fagersta i höstas

Det var Peter Vestberg och hans sambo Jenny som startade Nattvandrararna i Fagersta i höstas, och de har sin träffpunkt i församlingens lokaler i Brukskyrkan. Än så länge består gruppen av fem-sex personer som har varit ganska aktiva under sommaren. Peter och Jenny hjälper även nystartade nattvandrargrupper i regionen. Nya grupper finns bland annat i Avesta, Säter och Hallstahammar. -Fler föräldrar och andra vuxna är väldigt välkomna, säger Peter. Man är med och vandrar så mycket man kan och klarar. Om man kan vara med bara en timme under en kväll så är det ändå väldigt värdefullt. Om man har ett hjärta för ungdomar så kan man göra nytta som nattvandrare.

Peter och sambon Jenny har sju barn i sin familj och de känner många ungdomar genom sina egna barn.

Flera av de andra i gruppen har däremot inte egna barn, men har valt att engagera sig för att de vill göra en viktig insats för ett tryggare Fagersta. -Jag var med om en jobbig händelse för sju år sedan, berättar Amanda, och nu vill jag hjälpa andra. Vi brukar prata om ungdomarna som "våra" ungdomar för vi bryr oss om dem. -Jag gör det här istället för att bara sitta hemma och efteråt känner jag att jag har gjort något bra. Jag får lite motion och har roligt samtidigt. Då sover jag bra när jag kommer hem, säger Göran och skrattar.

Flera har inte egna barn

Bengt, som även kallas "farfar" av örebroungdomarna, har under många år jobbat i vården, både på ambulansen och inom psykvården, och nu vill han fortsätta att ställa upp för andra. Henrik började nattvandra i Örebro för flera år sedan tack vare några kompisar, och har sedan fortsatt. Nu hjälper han också till med att genomföra digitala utbildningar för nya nattvandrare.

Fakta om Nattvandrararna sedan 1989

Nattvandrararna startade 1989. Det var efter kravallerna i Kungsträdgården 1987 som nattvandringen började, då i form av NFG, Non Fighting Generation. Något år senare var Anders Carlberg och Arne Dannert från Fryshuset med i ett TV-program där de sökte 100 pappor som ville engagera sig. De fick ett stort gensvar och *Farsor på stan* bildades. I dag ingår de i Nattvandrararna i Sverige Riksnätverket. Behovet av nattvandrande vuxna har inte minskat. Det finns idag olika konstellationer och samhörighet för nattvandrare över hela Sverige.

Källa: www.nattvandrararna.se

Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson

Musik och miljö engagerar Lisa Ekberg

Lisa Ekberg, 26, är storstadstjejen från Malmö som har flyttat till en stor gård på landet utanför Fagersta. Intresset för natur och miljö har gjort att hon utbildat sig till biolog och har fått jobb på NVK (Norra Västmanlands kommunalteknikförbund). Lisa har sjungit i kör sedan hon var liten och nu är hon med i både Kyrkokören och Rock- & popkören i församlingen.

Lisa flyttade från Malmö till Uppsala för att studera. Först läste hon miljö- och vattenteknik på civilingenjörsutbildningen på Uppsala Universitet under ett år och sedan blev det tre års studier i biologi och miljövetenskap på SLU (Sveriges Lantbruksuniversitet) i Uppsala. Hon fick jobb och flyttade till Fagersta där hon bodde i ett och ett halvt år. Hon träffade sen Fredrik som hon nu bor tillsammans med på den stora gården i Seglingsberg mellan Virsbo och Ramnäs. På gården finns 700 kor, varav 200 är mjölkkor.

-Alla kor som man ser efter Västeråsvägen mellan Virsbo och Ramnäs hör till vår gård, berättar Lisa, som redan ser sig själv som en del av gården, även om hon inte har bott där så länge.

-Jag är ju storstadstjej men jag vill gärna lära mig allt jag kan om korna och gården. Det finns alltid något att göra på en gård och jag har redan varit med och ID-märkt kalvar och mockat åt korna. Jag har provat att köra en del maskiner också. Jag säger till min sambo att jag kan vara till hjälp bara jag får lära mig hur man gör, säger hon och skrattar. Jag säger aldrig nej till kunskap.

Gillar natur och trädgårdsarbete

Lisa är en naturmänniska som tycker om trädgårdsarbete och växter. På fritiden pysslar hon gärna i trädgården eller med några av sina 40 krukväxter. I sommar har hon odlat lite grönsaker och till nästa år ska odlingarna utökas med bland annat potatis och lök. Bakar och lagar mat gör hon också ofta när hon är ledig.

Jobbet som naturvårdshandläggare/energi- och klimatstrateg på NVK är roligt och varierande, tycker Lisa.



Hon är den som kommer med miljöperspektiv och input på energifrågor i många olika projekt i Fagersta kommun. Att ansöka om pengar till olika projekt och ta fram förslag till policydokument är några av hennes arbetsuppgifter. Lisa skriver många planer och förslag, så mycket av arbetet sker på kontoret, men jobbet innebär också många besök på plats utomhus. Förslag till solceller på nybyggen, samråd om den nya avfallsplanen och att se ut en ny cykelled utefter Strömsholms kanal är några exempel på projekt som Lisa är inblandad i. Tillsammans med Naturskyddsföreningen har hon börjat titta på var man kan anlägga nya blommande ängsmarker inom kommunen. Ofta samråder hon med föreningar, företag och andra instanser. Hon har även mycket kontakt med privatpersoner. Det är ett varierande och socialt jobb som Lisa trivs jättebra med.

-Jag har ansvar för varje träd som står på kommunens mark. Det kan till exempel handla om åtgärder i en allé och då krävs det tillstånd eftersom alla alléer är biotopskyddade*, förklarar hon. Jag inventerar även naturvärden och därför är jag ute ganska mycket i skog och mark. Jag känner att man uppskattar mina kunskaper och lyssnar på mina förslag inom kommunen.

Vill ta jägarexamen

Under hösten ska Lisa gå en studiecirkel på Studieförbundet för att få jägarexamen. Hon kommer inte att börja jaga, men hon vill få mer förståelse för jägarnas synsätt. Jakt handlar om naturvård med djur, hävdar Lisa, och hon tror att hon i framtiden kan ha nytta av de kunskaperna vid tillfällen då hon kommer att ha kontakt med jägare.



Lisa bor på Seglingsbergs gård som har 700 kor. Foto: Privat.

Även i andra situationer i jobbet har Lisa en ödmjuk inställning till hur hennes miljöperspektiv kan fungera i praktiken. Hon inser att hon som nyutbildad med färskaste teoretiska kunskaper ibland måste jämka sina förslag med andra som har mer praktisk erfarenhet.

Tränar och sjunger

Efter jobbet på kontoret i stan brukar hon passa på att gå på gym eller simma innan hon åker vidare till körövning och sånglektioner.

Musiken har följt Lisa genom livet. Hon har sjungit i olika kör sedan hon var liten, så det var naturligt för henne att söka sig till körerne här i Fagersta. Lisa är med både i Kyrkokören och i församlingens Rock- & popkör. Hon tar även enskilda sånglektioner för en sångpedagog på Fagersta kulturskola.

-Musiken har följt mig genom livet och jag har försökt att hålla kvar det intresset. Jag sjunger i kör därför att det är en samlingspunkt och det är särskilt roligt för mig som är ganska nyinflyttad att träffa människor som bor här, tycker Lisa.

* *Biotopskydd används för att skydda mindre mark- och vattenområden med värdefulla livsmiljöer för hotade djur- eller växtarter.*

Text: Cecilia Kjellin Eriksson

Min dröm är att ingenting ska begränsa mig

En novell av Maria Jönsson

Den varma luften från i somras har fått ett stråk av kyla i sig. Bara så där. Lite försiktigt, så att jag anar att hösten är på väg med sina allt mörkare kvällar och sin sköna och härliga luft. Jag andas in och ut och fyller mina lungor och hela mitt väsen med denna luft. Den gör att jag kan fortsätta kämpa och leva, även när livet känns fruktansvärt svårt.

Skolgården ligger öde just nu, men ett löv som fortfarande är grönt gör gruset sällskap när vinden bjuder upp till dans på den tomma skolgården. Snart ska den fyllas av skrik och skratt, förväntningar och farhågor. Alla kommer nämligen inte att gå dit med bara glädje i hjärtat. Jag går inte dit med bara glädje i hjärtat. Det gör ont att pekas ut som annorlunda. Det gör ont att ta emot hån från människor som man är tvungen att träffa och leva med i nio långa år, bara för att ens pappa tänker annorlunda och har sina egna speciella värderingar.

Det gör faktiskt ondare än när någon sparkar sönder mina glasögon på pin kiv. Glasögonen gick att återställa, men såret som mitt hjärta fick kommer alltid att sitta kvar. Smärtan och förödmjukelsen kommer fortsätta att sprida sin unknä doft och jäsa som en surdeg tills hela min tillvaro blir ett enda stort rop på hjälp. Så vad ska jag göra? Hur ska jag tänka?

Jag gömmer mig i biblioteket och skär sönder mina ben i smyg. Blodet som rinner får ångesten att lindras så pass att jag kan somna på natten och klara av att vakna och kämpa nästa morgon igen. Leva ännu en dag, ännu några timmar av mitt liv. Detta liv som pulserar av ångest och smärta liksom ett dåligt skött hjärta.

Helst skulle jag vilja dö, men jag hittar mängder av böcker som tröstar i detta "mitt" bibliotek. Där är min fristad och bibliotekarien tipsar mig ständigt om guldkornen, som hon gömmer bakom lånedisken. Jag får läsa vuxenböcker alldeles för tidigt, men det märker ingen eftersom ingen frågar. Jag är ju osynlig och finns nästan inte alls. Ändå fortsätter jag att andas och dra in luft. In genom näsan och ut genom munnen. På samma sätt som maskrosen kämpar sig genom asfalten på skolgården, så kämpar också jag. Trots allt vill jag ju leva. Utan fruktan och förbehåll och min dröm är att ingenting ska få begränsa mig, varken nu eller då. Vare sig nu eller då...

Det är ju skapandet som är grejen...

Vi har ett par grannar som heter Lillemor och Kjell-Erik. Eftersom våra tomter avgränsas med såväl en stor häck som en slänt är det ingen insyn från något håll. Men när hammarslagen började låta dagarna i ända var jag ju tvungen att traska upp och titta vad som stod på.

En bild i tidningen var början

Kjell-Erik berättar att det hela började med att Lillemor såg en bild i en tidning för ca två år sen. Det var en bild på ett orangeri. Sen sa hon till sin man Kjell-Erik: -Ett sånt där vill jag ha!

Det blev en tid av diskussioner, kompromisser och funderande, och sen satte Kjell-Erik igång med projektet.

Jag frågar om han fick fatt i någon ritning eller om han gjorde en egen. -Nä, säger Kjell-Erik, jag har ingen ritning. Jag bygger och provar mig fram. Kikar lite på bilden och sen får jag så klart skala ned det för det här blir ju ett betydligt mindre bygge.

Dubbeltaket är speciellt

Bilden i tidningen var ju ett större orangeri men Lillemor och Kjell tänker ha sitt som ett slags växthus. Lillemor berättar att det som gjorde att hon ville ha just ett sånt här litet hus var "dubbeltaket", det sticker verkligen ut säger hon. Här inflikar Kjell-Erik att just "dubbeltaket" varit det allra svåraste att få till. En annan svårighet säger han, har varit att han varit helt ensam i byggandet eftersom Lillemor jobbar på annan ort i veckorna, så han har oftast fått jobba på egen hand. -Ibland har jag saknat en tredje arm men då har jag fått lösa det genom att sätta stöttor eller lösa det på annat vis. En gång blev det lite fel men då ändrade jag lite och då blev det rätt! Några saker har han dock fått hjälp med. En sak var att få de svarta kryssen som stagar upp det hela fastsvetsade.

En annan sak var tillverkning av vindsclaveplåtarna men det är ju rena plåtjobb så han är ju ursäktad...

Även om inte Lillemor varit direkt inblandad i själva hamrandet och spikandet har hon varit väldigt involverad i hur det ska se ut och hon och Kjell-Erik har haft långa diskussioner ibland. Eftersom hon inte varit hemma hela tiden har han ibland tagit bilder och skickat till henne. Ett exempel var när man skulle bestämma lutningen på taket. Kjell-Erik byggde tre olika förslag på takstolarnas lutning, fotograferade dem och skickade över till henne så kunde de sen diskutera på telefon.

Fönster som går att öppna

Allt byggs för egen hand, till och med dörren. Glasen till fönstren har han fått från lite olika håll och kravet har varit att tjockleken måste vara 3 mm för att stå emot snö som kan trycka mot glaset. Bågarna har han självklart tillverkat själv. Jag undrar om fönstren kommer att gå att öppna? -Självklart, säger Kjell-Erik och far in i huset och kommer ut med en manick som han kommer att montera "på nåt sätt", på de små fönstren på övertaket som kommer att vara öppningsbara. Han har ännu inte klurat ut hur men det kommer garanterat att bli perfekt.

Elen är framdragen och det är förberett för belysning och kanske annat också därinne, men det får troligen anstå till nästa år. Golvet kommer nog inte att bli klart i år men där kommer det att ligga marktegel av mindre storlek. Här inflikar Lillemor att det kommer att vara tegel i olika färger för att bilda ett speciellt mönster. Likaså har man inte bestämt hur bevattningen ska skötas men till en början kommer de antagligen att vattna från handburna kannor.

När jag tittar mig om på tomten och på huset så ser jag massvis med nyttiga och lite kluriga saker som Kjell-Erik byggt på egen hand. Det är bänkar, vattendammar, stenläggningar, vägskyld(!) som visar avstånd till barn och släktingar och mycket annat.

Jag frågar om han hade femma i slöjd i skolan.

-Nä säger han, bara en fyra tror jag. Men farsan var ganska händig, fortsätter han, så jag har kanske fått lite från honom. Kjell-Erik försvinner in i huset och kommer ut med en lastbil i plåt som hans pappa tillverkade helt på egen hand till Kjell-Erik när han var liten. Förarhytt, hjul, flak som till och med är tippbart gjorde han. Den är verkligen imponerande. Hans pappa som hette Evert var mer eller mindre självlärd bilmekaniker som sen vidareutbildade sig via olika kurser. Även sin svärfar Bertil ser Kjell-Erik som en läromästare och som var kunnig i det mesta. Han var bland annat med och byggde taket på huset som de nu bor i och som tidigare hade så kallat platt tak.

Räknar inte arbetstiden

Vi pratar lite om materialåtgång och priser och jag undrar vad det hela kommer att kosta. Han gissar på ca 30 000 kronor. Jag tänker att om han skulle räkna in den tid han lagt ned på detta och sätta ett pris på det också så skulle det nog bli minst 100 000 kronor till. Men säger han: -Själva glädjen är ju skapandet av det hela, att få klura lite och komma på lösningar vartefter. Det är lite som när man var barn och lekte med Lego. Det skojiga och utvecklande var ju att sätta ihop de små bitarna. När det sen var färdigt lekte man ju sällan med det utan man tog isär bitarna och byggde något nytt. Det tänker jag inte göra med det här bygget, det får allt stå kvar, säger Kjell-Erik och skrattar.



Förlagan till Kjell-Eriks bygge.



Kjell-Erik monterar en ruta som han skurit till.



Nästan klart, bara golvet och det elektriska kvar till nästa år.



Orangeriet blir luftigt och fint.



Bilden t.v. Kjell-Erik och Lillemor med bilen som Kjell-Eriks pappa gjorde för egen hand.

**Text och foto:
Staffan Riddersporre**

Vem är du?

Anna Fransson, kyrkvaktmästare

Anna Fransson jobbar som kyrkvaktmästare i Västanfors Västervåla församling. Snart har hon jobbat i ett år och hon stortrivs.

-Det är ett varierat jobb och kollegorna är toppen! Dagarna går fort och det är aldrig tråkigt att gå till jobbet. Det är högt i tak och jag känner mig som en del av hela verksamheten. Jag träffar människor i olika livssituationer som jag ibland får möjlighet att hjälpa.

Anna har vuxit upp i Fagersta med sin mamma och tre bröder. Hon är 33 år och har tre barn i åldern 6-11 år, som bor hos henne varannan vecka. Efter studenten från samhällsprogrammet på Brinellskolan blev det några år som Anna varvade industrijobb på olika företag med föräldraledighet. Hon har även provat på att jobba inom hemtjänsten och det tyckte hon var både roligt och meningsfullt. Under fyra års tid jobbade hon som ansvarig i charken på ICA Fontänen.

Fritiden ägnar hon åt barnen. Hon tycker om att följa med grabbarna på deras träningar och märker att de tycker att det är viktigt att hon är med. Hon försöker att göra saker enskilt med varje barn och på helgerna brukar de göra aktiviteter ihop, som att åka till Leos lekland eller något äventyrsbad. Men under det här året har de varit mest hemma på grund av coronapandemin, och det tycker barnen förstås är lite tråkigt. Hon promenerar hellre än att gå på gym, men inser att det är nyttigt med träning för att må bra.

Vaktmästarna servar alla delar av församlingens verksamhet så Anna och hennes kollegor åker runt till både skolbyggnader, kyrkor och konferenslokaler på Lindgården. Arbetsuppgifterna innebär allt från att byta glödlampor och köra sopor till att tjänstgöra som vaktmästare vid gudstjänster, dop och begravningar. Arbetstiden är normalt dagtid och tjänstgöring i kyrkan var tredje helg. Anna vet sällan på morgonen exakt hur hennes arbetsdag kommer att se ut, och det tycker hon är roligt. -Jag gillar att ha många bollar i luften och jag är van från tidigare jobb att strukturera och prioritera arbetsuppgifter i huvudet. Och så gäller det att vi vaktmästare är duktiga på att kommunicera med varandra om vem som gör vad, säger hon.



Anna är en social och omsorgsfull person, som tycker särskilt mycket om att tjänstgöra vid dop och begravningar. En vaktmästare ska finnas i bakgrunden och inte märkas så mycket, men måste vara beredd att hjälpa till när det behövs. - Jag vill göra kyrkan fin med ljus och blommor så att besökarna minns dopet eller begravningen som en fin stund. Jag får aldrig nog av det, säger Anna med värme i blicken.

Hon kan uppleva en begravning som sorglig, men försöker att hålla distansen och inte ta med sig den känslan hem. Hon ser den delen av jobbet som en arbetsuppgift som andra, även om det tar mycket energi att vara en del i en sorglig situation.

Det händer att Anna blir inhyrd till Kyrkans Begravningsbyrå för att hjälpa till vid en bårhämtning. Även då vill hon att det ska vara en fin stund för den döda och anhöriga som är med. Personalen som gör bårhämtningen är alltid väldigt respektfull mot den döda, berättar Anna.

För några år sedan kom hon i kontakt med Åsa Strandberg och Benny Arnqvist, som jobbar på kyrkogården och i Kyrkans Begravningsbyrå, i samband med sin pappas begravning. -Jag minns att jag sa till Åsa redan då att i den här miljön vill jag jobba, berättar Anna, och när jag sökte tjänsten så kände jag att det här jobbet vill jag verkligen ha.

Text och foto: Cecilia Kjellin Eriksson

Prins DANIEL WESTLING BERNADOTTE

Kurt Åkerlind och prins Daniel har en gemensam anfader som hette Hans Andersson Skotte. Han var född 1595 i Hällefors i Värmland, där han var silvermästare.

Från Hans och Skottesläkten kommer flera kända personer, bl.a f.d statsrådet Ulrica Messing, författaren och poeten Dan Andersson och bröderna Nils och John Ericsson.

Kurt har också fått fram att han är släkt med Evert Taube och hans son Sven-Bertil Taube, speedwayvärldsmästaren Tony Rickardsson, f.d. försvarsminister Karin Engström född Landerholm, operasångare Jussi Björling, pianisten Benny Andersson från ABBA, Carl Michael Bellman och Raoul Wallenberg.



Kurt Åkerlind bor i Fagersta och har under många år ägnat sig åt släktforskning. Han har hittat uppgifter om att han är släkt med ett antal kända personer i Sverige och världen.

ANDERS SKOTTE

Född omkring 1545

ANDERS ANDERSSON SKOTTE

Född omkring 1570 i Hällefors

HANS ANDERSSON SKOTTE

Född 1595 i Hällefors - Död 1677 i Silvergruvan, Hällefors

till KURT ÅKERLIND och prins DANIEL WESTLING BERNADOTTE

Karin Hansdotter Skotte

Född omkring 1626 i Salberga, Hällefors
Död 1712 i Hällefors

Barbro Åkesdotter

Född 1671 i Hyttbacken, Hällefors
Död 1742 i Hyttbacken, Hällefors

Britta Nilsson

Född 1716 i Hällefors
Död 1795 i Fellingsbro

Britta Jonsdotter Ljung

Född 1754 i Hyttbacken, Hällefors
Död 1825 i Sikfors, Hällefors

Brita Kajsa Stråt

Född 1774 i Dalkarlshyttan, Lindsberg
Död 1839 i Varnum, Värmland

Jan Svan

Född 1799 i Hällefors
Död 1852 i Visnum, Värmland

Sara Maria Svan

Född 1824 i Krontorp, Visnum, Kristinehamn
Död 1914 i Gustavsberg, Värmland

Erik Johan Lagerlöf

Född 1855 i Visnum, Kristinehamn
Död 1933 i Krontorp, Visnum, Kristinehamn

Göran Hansson Skotte

Född 1632 i Hällefors
Död 1692 i Gåsborn

Kristina Göransdotter Hugg

Född 1658 i Hällefors
Död 1733 i Hällefors

Göran Olofsson Hugg

Född 1691 i Silvergruvan, Hällefors
Död 1771 i Gillingshöjden, Säfsnäs

Annika Göransdotter

Född i Gillingshöjden, Säfsnäs
Död i Annafors bruk, Säfsnäs

Stina Clasdotter

Född 1769 i Säfsnäs, Ludvika
Död 1848 i Fjähle, Bollnäs

Anna Olsdotter

Född 1812 i Bollnäs
Död 1881 i Bollnäs

Brita Eriksdotter Hugg

Född 1858 i Bollnäs
Död 1946 i Bollnäs

Johan Teodor Hugg

Född 1884 i Bollnäs
Död 1970 i Bollnäs

forts. på nästa sida

Gustaf Adolf Lagerlöf
Född 1886 i Kristinehamn
Död 1968 i Nyköping

Gustaf Adolf Yngve Åkerlind
Född 1908 i Fagersta
Död 1986 i Fagersta

Kurt Åkerlind
Född 1941 i Fagersta



Nanny Birgitta Hugg
Född 1916 i Bollnäs
Död 1993 i Bollnäs

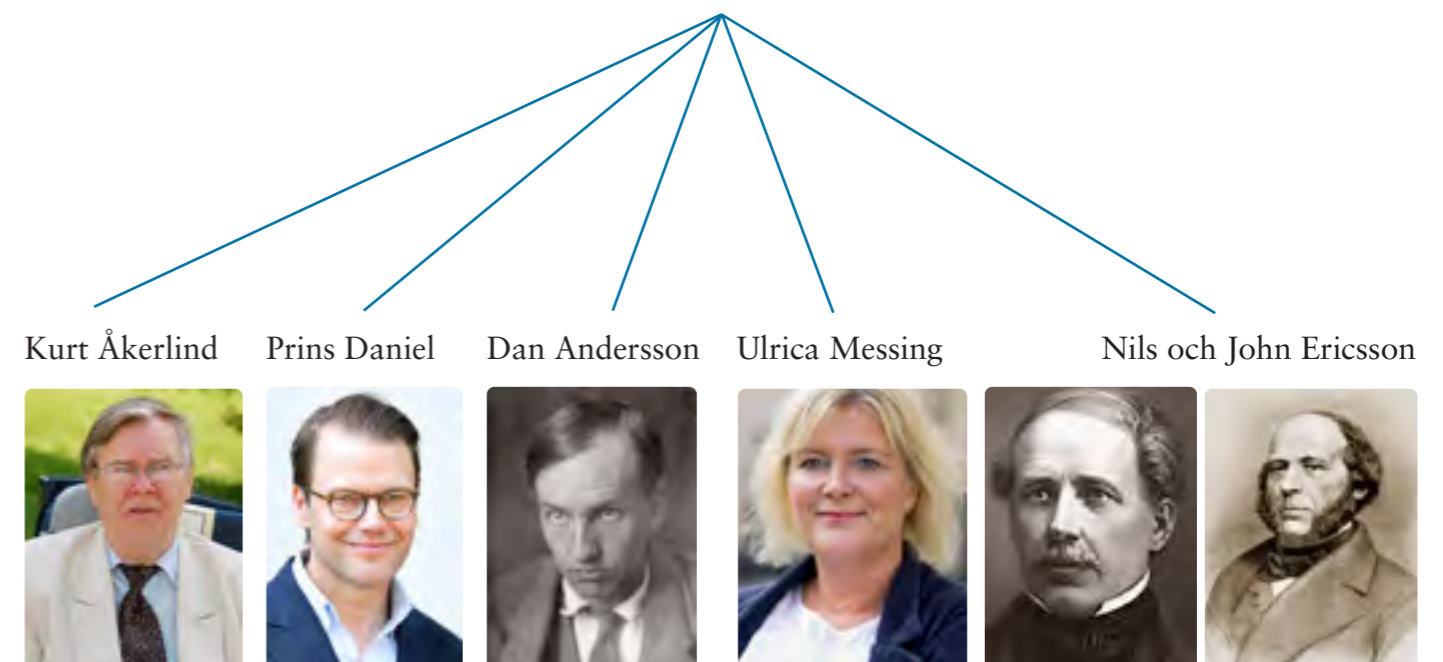
Ewa Westling
Född 1944 i Arbrå

Prins DANIEL Westling Bernadotte
Hertig av Västergötland
Född 1973 i Örebro



HANS ANDERSSON SKOTTE

Född 1595 i Hällefors - Död 1677 i Silvergruvan, Hällefors



Nu är nya sporthallen färdig

Det har tagit mindre än ett år att bygga den nya sporthallen på Kyrkvägen. I dagarna är det officiell invigning av Lindhallen och visning för föräldrar till barn på Lindgårdsskolan, och för representanter från intresserade föreningar.

Sporthallen har fullstora mått och ska användas för Lindgårdsskolans idrottsundervisning. Hallen ska också hyras ut till föreningar och allmänhet.

Lindhallen är 2400 kvadratmeter stor och rymmer förutom själva sporthallen även omklädningsrum och några lektionssalar. Det är Lindgårdsskolans elever i år 4-6 som har fått flytta in i nya klassrum här. Hemkunskapsundervisningen har fått nya lokaler i Lindhallen, där det också finns en mindre kafélokal. Det finns utrymme för en mindre mängd publik i sporthallen.

Det är Västanfors Västervåla församling som byggt Lindhallen, eftersom friskolan Lindgårdsskolan växer och behöver fler undervisningslokaler. Som ett led i församlingens miljötänkande värms Lindhallen delvis med spillvärme från krematoriet.

Kyrkoherde Henrik Rydberg är stolt och glad över att Lindhallen nu är klar att använda.

-Det har varit en lång process även om själva bygget har gått fort, så det är roligt att sporthallen äntligen är färdig.



Sporthallen har fullstora mått och är fullt utrustad för idrottsundervisning och olika sporter.



Omklädningsrummen är nya och fräscha.



I Lindhallen finns även lektionssalar för Lindgårdsskolans elever i år 4-6.

Fråga juristen

Har ni särkullbarn och inget testamente

- då blir efterlevande make arvlös



Ida Jäder
jurist

Fråga:

Jag och min fru äger en fastighet med hälften var. Vi har inga gemensamma barn utan bara barn sedan tidigare, så kallade särkullbarn. Vi har inget skrivet och undrar vad som händer när en av oss dör. Ärver den efterlevande maken hälften av den avlidnes egendom och resten tillfaller den avlidnes barn? Vi vill säkerställa så att den efterlevande inte ska behöva sälja bostaden. Vad behöver vi skriva?

/Orolige maken

Svar:

Hej. När en gift person avlider så sker två processer. Först ska en **bodelning** mellan makarna göras, därefter delas arvet ut genom ett **arvskifte**.

Bodelningen

Huvudregeln vid en bodelning är att *båda makarnas* kvarlåtenskap läggs ihop och delas därefter i två lika stora delar. Efterlevande maken/makan får ena halvan och den avlidnes

dödsbo får andra halvan. Efter denna bodelning ska den avlidnes andel från bodelningen fördelas i arv. Om det finns egendom som enligt äktenskapsförord, villkor i testamente eller gåvohandling som anger att viss egendom utgör enskild egendom, ingår detta inte i bodelningen.

Exempel: Den avlidne maken har 500 000 kr i kvarlåtenskap och efterlevande maken har 300 000 kr i kvarlåtenskap (ingen enskild egendom finns). Lägg ihop bådas kvarlåtenskap och dela mitt itu: $500\,000 + 300\,000 = 800\,000 / 2 = 400\,000$. Detta innebär att *vid bodelningen* får den avlidnes dödsbo 400 000 kr och den efterlevande maken får 400 000 kr *vid bodelningen*.

Arvskifte

Efter att man gjort en bodelning ska arvet fördelas. Om det endast finns särkullbarn så ärver dessa barn allt. Det innebär att den efterlevande maken/makan *inte* erhåller någonting i arv efter den först avlidne.

För att ni ska ärva varandra måste ni upprätta ett testamente där ni testamenterar allt, utom särkullbarnens rätt till laglott, till de efterlevande maken/makan. Här kan ni även förordna att den efterlevande ska ha rätt att ta över bostaden och kan då lösa ut den avlidnes särkullbarn om den efterlevande vill bo kvar och övriga medel efter den avlidne inte täcker laglott. På så sätt kan inte den först avlidnes särkullbarn kräva att den efterlevande maken ska sälja bostaden.

Min rekommendation är att ni bokar en tid hos en familjerättsjurist som kan hjälpa er skriva de handlingar ni behöver för att känna er trygga.

Ida Jäder, jurist

Kyrkans Juridiska Byrå
tel 0223-434 76

För tidsbokning kontakta
sekreterare Maria Ulestig Eriksson
kl 8-12.

Brukskyrkans kafé har öppnat igen

Brukskyrkans kafé är öppet måndag-fredag kl 10-16. En enklare dagens lunch serveras kl 11.30-13. Vi har hembakat fikabröd till bra priser.

Kyrklunch med andakt varje onsdag kl 12 i Brukskyrkan. Vi börjar med en enkel andakt i kyrksalen och äter sedan lunch tillsammans.

Fikastunden varje fredag kl 14-15.30 i Brukskyrkans kafé. En träffpunkt för dig som vill ha sällskap vid fikaten. Var och en betalar för sitt fika. Välkommen!



Nya kyrkvårdar

I Gudstjänsten i Brukskyrkan den 4 oktober välkomnades Leonard Ljungdahl och Hans-Åke Berglin som nya kyrkvårdar i församlingen. Samtidigt avtackades kyrkvårdarna Boel Berggren och Heather Alenius.

Ny personal

Johannes Häll, Alexandra Hägg och Madeleine Rickfjord Berghard har börjat jobba som lärare på Lindgårdsskolan, och den 1 november börjar Steffanie Rowland. Veronica Palmgren, som tidigare var på förskolan Linden jobbar nu på Lindgårdsskolan. Carla Silva är ny förskollärare på förskolan Linden och på förskolan Västanvinden i Västerås har Nancy Heidari och Anna-Karin Ullberg fått anställning.

#kaffe med hopp

Gör ditt fika extra gott!

I en kris drabbas människor i utsatthet hårdast. Coronaviruset gör inga undantag. Bristen på sanitet, rent vatten och fullgod sjukvård är påtaglig för miljontals människor och många lider av underliggande sjukdomar och undernäring. Tillsammans med lokala partners över hela världen kämpar Act Svenska kyrkan varje dag för att människor i utsatta situationer, på flykt eller i konflikt ska ha ett värdigt liv.

Din och allas hjälp behövs i detta akuta läge. Gör er fika till en extra viktig sådan. Bjud in till Kaffe med hopp! "Träffas" på distans över en kopp kaffe och unna er en bulle! Uppmana alla som deltar att swisha en gåva till Act Svenska kyrkan. Be dem sedan bjuda in en vän eller farmor till en Kaffe med hopp och sprid uppmaningen vidare. Varje gåva gör skillnad!

Så här går det till

1. FIKA

Digitalt med vänner, kollegor eller mormor – var och när det passar dig.

2. SWISHA

Alla som fikar swishar en gåva till 900 1223. Skriv "Kaffe med hopp" i meddelandefältet.

3. DELA

Njut av ditt fika, ta en bild på den och dela gärna i sociala medier med hashtaggen #kaffemedhopp

Läs mer på hemsidan svenskakyrkan.se/act/kaffemedhopp
Act finns även på Facebook och Instagram.



Ny design på hemsidan

Församlingens hemsida har under hösten fått ny design. Välkommen in på www.svenskakyrkan.se/vastanfors

Kyrkans Begravningsbyrå finns nu på flera orter

Kyrkans Begravningsbyrå har nu startat även i Falun. Det var Västanfors Västervåla församling som först startade Kyrkans Begravningsbyrå i Fagersta 2005, och nu finns Kyrkans Begravningsbyrå på fler än 10 orter i Sverige. Huvudkontoret är fortfarande i Fagersta.

Musik i Sommarkväll – så gick det



Foto: Magnus Aronson

Sommarens nio konserter i Västervåla kyrka hade även i år ett blandat program. Församlingen valde trots coronapandemin att genomföra konserterna med ett begränsat antal besökare vid varje tillfälle. Gratis biljetter delades ut inför varje konsert för att det inte skulle bli fler än 50 besökare i kyrkan. Det var i medeltal 43 besökare på konserterna. Både medverkande musiker och konsertbesökarna var väldigt glada för att församlingen valde att inte ställa in verksamheten utan istället, om än med vissa restriktioner, genomföra den uppskattade konsertserien som ordnats varje sommar sedan 1987.

Nästa tidning

Julens nummer av församlingstidningen Mitt i livet kommer ut den 20-21 december.

Höstens gudstjänster

Alla helgons dag lördag 31/10

kl 16 Minnesgudstjänst i Västervåla kyrka. Kyrkokören kl 18 Minnesgudstjänst i Västanfors kyrka. Kyrkokören Kyrkorna och Skogskapellet är öppna under dagen. Kaffe finns i Västervåla kyrka kl 11-16. På Lindgården serveras kaffe kl 14-17.30. Söndag 1/11 kl 18 Gudstjänst i Lindgårdens vinterträdgård.

Söndag 8/11 kl 14 Gudstjänst i Västanfors kyrka.

Söndag 8/11 kl 17 Konsert på Lindgården med Monica o Carl-Axel Dominique. Biljetter 100 kr säjs på Lindgården. Mat erbjuds på Lindgården före konserten.

Söndag 15/11 kl 15 Gudstjänst i Brukskyrkan. Kaffe.

Måndag 16/11 kl 14 Måndagsträff och andakt i Västervåla sockenstuga.

Torsdag 19/11 kl 19 Veckomässa i Västanfors kyrka.

Söndag 22/11 kl 10 Familjegudstjänst i Västanfors kyrka.

Lördag 28/11 kl 18 Advent! Konsert i Västanfors kyrka med Rock- o pokören, Kyrkokören och Fagersta stadsmusikkår. Fri entré.

Söndag 29/11 kl 11 Messu. Finsk mässa i Brukskyrkan.

Söndag 29/11 kl 13 Gudstjänst och adventskaffe i Västervåla sockenstuga/hembygdsgård.

Söndag 29/11 kl 15 Adventsgudstjänst i Brukskyrkan med kyrkkaffe.

Söndag 6/12 kl 15 Gudstjänst i Brukskyrkan med allsångskören Full frihet. Kaffe.

Lördag 12/12 Gränslösas julkonsert i Västanfors kyrka. Mer info kommer.

Söndag 13/12 kl 15 Luciagudstjänst i Västervåla ka.

Tisdag 16/12 kl 18.30 Kulturskolans julkonsert i Västanfors kyrka.

Mer information om gudstjänster finns i predikaturen i Fagersta-Posten och på församlingens hemsida www.svenskakyrkan.se/vastanfors

MITT I LIVET

Ansvarig utgivare: Henrik Rydberg, tel 0223-434 10.
Redaktör: Cecilia Kjellin Eriksson, tel 434 06. **Tryck:** PRIMATRYCK, Hallstahammar. **Omslagsfoto:** Cecilia Kjellin Eriksson. Redaktören svarar för osignerat material.

WWW.SVENSKAKYRKAN.SE/VASTANFORS

Svenska kyrkan
VÄSTANFORS VÄSTERVÅLA

Ställ upp i kyrkovalet

Kyrkoval
19 SEP 2021

Vill du vara med och göra skillnad? Då kan uppdraget som förtroendevald i Svenska kyrkan vara något för dig! Här får du veta hur du gör för att ställa upp i kyrkovalet.

Söndagen den 19 september 2021 är det val i Svenska kyrkan. Förra gången, 2017, ställde nästan 30 000 personer upp som kandidater och 23 000 valdes till minst ett uppdrag. Här får du veta hur du gör för att ställa upp i kyrkovalet 2021.

Kyrkovalet är viktigt eftersom Svenska kyrkan är en demokratisk folkkyrka. Svenska kyrkan är beroende av människors engagemang och i kyrkovalet har du och andra en möjlighet att påverka.

DET HÄR KRÄVS FÖR ATT BLI KANDIDAT

Du som vill ställa upp som kandidat i kyrkovalet måste:

- tillhöra Svenska kyrkan.
- vara döpt i Svenska kyrkan eller annat kristet samfund, eller tidigare ha varit förtroendevald i Svenska kyrkan.
- fylla 18 år senast på valdagen.
- vara kyrkobokförd i det område valet gäller (för kyrkomötet är du bara valbar i det stift där du är kyrkobokförd).

Mycket mer information om hur det går till att ställa upp i kyrkovalet hittar du på svenskakyrkan.se/kyrkoval/stall-upp